

Πίνακις Χρυσοφύρου της Ἀγγέλου, Ἐλληνοῦ τῆς παλαιᾶς αἴθουσας, ἡ Μετέμορφωσις τοῦ Αδάμας φέρεται τῷ Τυρκῷ, μηδὲ τις οὐδὲ Χριστός Πίνεται.

Angela (C)
ii

AT OXFORD

Printed by John Lichfield, and William Wrench,
Printers to the famous Universitie. 1617.

STORZER

ΤΟΙΣ ΕΚΑΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΟΦΩ-
Τάποις, καὶ πάντι Πολυμαθεσάποις, καὶ Ἐλληνικῶν ποιοῖς,
καὶ φρέ-
λέλλησι, καὶ φιλοξένοις, καὶ ἐν Χριστῷ πατράσι τε καὶ
Ἀδελφοῖς, Ἕγεμόνοις τε καὶ Ἀρχεσι, τῷ Ἐκλαμψεῖται
Φροντίστησιν τε καὶ Πόλεων, τῷ δὲ τῷ Ἐκλαμψεῖται Ἀγγλίᾳ,
Καὶ πᾶσι Ἐκλαμψεύτατοις Διδασκάλοις τε καὶ Ἱερεῦσιν,
τοῖς Καλοκαλοῖς τῷ Ἐκλαμψεῖται Ἀγγλίᾳ, ἐν πράγματι.

ἀλλα μὲν ἐν Ἀθηναῖς ἡ Γλauκῶπis Ἀθηνά, περιβαλλόμενη
λαζίσσοσα καὶ χειροποίησα σιάστημάτων τῷ Σο-
φάτοτου Ἐλλήνων αὐτοῦ. Νικίδης δὲ πολ-
λῷ χρέους ὄρσε αὐτὴν ἐν Βρετανίᾳ ἀδειστην, Λιά-
σομάτων τῷ Σοφώτατου Ἀγγλῶν κατέστησα τὸ
φύλον τῆς Αγγλίας παῖδες καὶ παικλοῖς σέμ-

ματοι;

τε

κοις αυτοῦ.) βρέσ καιρὸς τότε πολὺ διαδέχεται μωρόν· ἐγώ δὲ αὐτὸν
μηρύζω, λέγων, οὐκοῦ μέλει σὲ τοις τιμήσ, αλλ' ὅπουδηντεῖ
ἐστι τὴν θεροσκείαν ἢ ἀπόθανεν ὁ παῖς με καὶ οὐ μάτηρ μητέτε τὸς
οὐκ θύμος ἀρχόντιον πᾶντας πρόστις με καὶ προτάξει με εἰς τὸ πάγον Θεοῦ, καὶ
τῶν καὶ πάπαν πάντας καφαλάντας τῷ χερσοῖς αὐτῷ, λέγων, τίνα Θεοῦ
ἔβαλεν ἐγενόμενον Τύρκον καὶ σὺ εἶ Θάλεις; (ἐγένεσίον τοῦ προθυρόντος Χριστοῦ
εἰσερεισθείσεος.) ἐγώ δὲ ἀποκρίθην ἐκείνῳ, οὐ μέλει μωρός τοι σὺ ἐποίησας, ἐγώ δὲ
δοκιμάζω· τόπον καλεσθεσόν με εἰς τὴν γῆν καὶ γειτοπάτες πάντας καφαλάντας
με, οὐκέπειδη, πάνταν τὸ ἀντεισθίνον Τύρκον τε καὶ Χριστοῦ·
καὶ μή πολλάκιεν πάλαι με εἰς τοῦ φυλακῆς πέδη τὸ τιμωρεῖν· οὐαδίσας τὸν μα-
σίγων φοβηθεὶς γένεται Τύρκος· καὶ τίνα ἀνδρά ποστατὸν οὐκέπο-
νθετο Χριστοῦ ὅτια εἰς πάντας Λαζαρίουν, ἄλλοις πάροις με λέγονται· Νική-
καιρός εῖσι, ἀποκλαυθῆναι σε εἰκὸνα μασίγων ἐάν μη γένηται Τύρκος,
καὶ ἐδέσθη με λέγονται, κρεπτόντος εἴσισις παπούλανθηναι ἢ γενέσθαι Τύρ-
κον· ἐγὼ δὲ τὸ φυλακῆς πέδης ἐκπίγυρος, μηδὲ γένοισί, ἀρνηθῆναι με Χεισδρόν
ἀλλοθινόν θεόν· ἐγένετο τάχις τὸ οὐρανός διπλανοῦνται ἀποκλαυθῆναι ἀλλ'
ὑπὸ διερήσουσαι Χριστὸν τὸ ἀληθινόν Θεόν· τότε πάλιν οὐ σωτίμοσίς
με, κατισθίαν ἐλεγένος, ἀρεβανίσουσαι φίλοις τὰς τεμαχίας τῶν
Θεούτων; καὶ πάλιν ἐλεγένος οὐδογιούσις, ὁ Χριστὸς οὐντὸν θρωπός, οὐ-
μως ἐλιώντη παπούλανθηναι εἰς πάντας παροῦσαν· καὶ πάλιν μελεομούσιον
λέγων, ὁ Χριστὸς οὐντὸν θρωπός, καὶ τότε ἐγένετο θειανθητοῦ ἀποκλαυ-
θῆναι· ἔβαλε δὲ σφρικῆς ἀνθρωπίστηκα, καὶ ἔσως εἰς μωρόν σοματικός
φέρει τὰς πμαρέας τῶν Θεούτων πάλιν οὐ σωτίμοσίς εἰπεις μωρός·
οὐ μάρτυρος ἀνθρωπούς παρκινού, καὶ ἀμβλωπού ποσα, αλλ' θμως μιασ-
τὸς χάριτος τῷ Χριστῷ θειανθητοῦ ἀποκλαυθῆναι· ἀρρα καὶ μια-
τὸς χάριτος τῷ Χριστῷ θειανθητοῦ ἀποκλαυθῆναι· καὶ ἐν πάτερ τῷ
Συλλογισμῷ, ἐνθυμος θειανθητοῦ, καὶ ἰχυσα τῷ πατεύματος, καὶ δλος
ἐπαρεδόθη τοῖς θάνατοις, καὶ οὐκέτι δε νηστεύει με εἰς τὸ πάντα τῶν κα-
παλίκων, καὶ ἐδικράνηται με καὶ πόσιας παρεργάτης ἐπάγει τῶν
γῆς οὐ φαινετοῦτο δέ τῷ χρήματι.

(επειδή

(Ἐπειδὴ μάρτυρες δὲ ἐπὶ τῷ οὐρανῷ τὸ πρᾶγμα μάρτυρες
πάλιν θέτε τὸν πάθος μη, τότε ἔργα τὰ αὐτὰ τὸν πατέρα
παῖς Θεόν πῶν δικαιούσι τὸν πατέρα τοῦ βόσκου
παῖς οὐθέπεις οὐδὲντος, πιμεράποιας ἢ τὸν πατέρα τοῦ
μίλλοντος, ἀλλα μὴ τὸν πατέρα τοῦ Τυρκῶν αὐτούς, διὸ τὸν τὸν
χριστὸν πάτερα, τὸν Γερμῆνα τὸν πατέρα;

ÍNDICES

ερθεῖσα· καὶ θτι θτι καὶ Μοναρχία, καὶ ἴντεπτοια ἐπειδὴ πολλοῖς λυ-
πητοῖς τὸν Σεργίου, τοῦ Ἐπειδηγρά Λαζαρέττη τὸν Γερμανόν
τίτλον Γεράτη, καὶ ἡ πελέκη ὁ χρυσοτειχός μαχεῖ τὸν τυπω-
μένον· Οὐ αὐτῷ ποτὲ ἀναμείλεεν εἰδῆ· τότε διέτη ὁ γάλακτος ἔνδι-
λεβαστος πρέπει· Αγγλίας, καὶ διηλόθην πιστὸς Φλωρίνας τοῖς
Γέρμανοῖς· Αγγλίας, ἔπειχεν τὸν λόγον καὶ διεπόντος τὸν αὐ-
τὸν Πόλεμον τὸν Γερμανὸν, καὶ οὐρίων μεταπλεύσει, καὶ Ἐγγλί-
ας τὸν Ιερόνυμον μετέπειπον ἀπὸ τοῦ Αρχαρίου, τοῦ καὶ τορών τοῦ
Πολεμούντοντος τοῦ πλευρόντος· καὶ ἀλιρήσκοτε μετὰ τὸν λογισμόν,
δικαιοσύνην τοῦ Ιερού· ἀπὸ τούτου τοῦ πολεμούντος τοῦ πλευρόντος
γραμμάτων τοῖς Καλαβρούσιοι, (τοῖς δὲ επόντος δύοις) ἐπὶ τοῦ
Καλαβρούσιοι διαδικοποῦστο, Καλαβρούσιοι, πολεμοὶ τοῦ
φιλοφρόντιος ἀλιράτου μεταβολῆς· καὶ τοῦτον ποντικὸν φύσιδον τὸν
ἔπει, τοῦτον ἡ θραλούσα πόλις οὐχι μόνον τοῖς Καλαβρούσιοι γένεσθαι
τικαὶ πολίτης· χαλεπῶς τοῦτον τοὺς εμερτωτοὺς τοῖς γένεσθαι τοῦτον
μεταβολεῖσθαι μεταβολῆς τοῦτον τοῦτον τοῖς Οξειώταντούσι, δὲ αὐτὸς τοῖς
Οξειώταντος τοῖς πολεμοῖς τοῦ πλευρά τοῖς Καλαβρούσιοι· τοῦ
ἔπει, πᾶλιν εἰς τάπτω τοὺς αἰσθημόν τοῦ γένους πολεμηγείτων· Α-
γριομηνίας τοῖς Οξειώταντος· καὶ πόλις ποστοπόση ποστοπόση αποδέξατο
τοῦ πολεμούντος· Ευχαριστῶν τοῦ Θεοῦ, τοῦ πάμφωτοῦ μετὸν πολέμων
Καλαβρούσιος· Λαζαρέτης· διύτερον τοῦ Ευχαριστῶν τοῦ Σεργίου
περιτάτη ποστοπόση τοῦ γένους εὐεργέτη, τοῦ πολεμούντος τοῖς πολεμοῖς
τοῖς συφετάτοις ἐμόις εὐεργέταις, Σαῦταστον τοῖς Αργιδοῖς· Αγ-
ριοτοκαὶ λεόματα τοῦ Θεοῦ πολεμοῦντος πολιχάτων ἡ πόλις τοῦ
καὶ ὀπημέραι, ἵνα ἐπεποτα πλάσιον τοῦ πολεμούντος τοῦ πολεμούντος, τοῦ
ἐν τῷ μέλλοντι· Στερεάτον· Αμαραντίνον παρέξει, Σοί τοῦ αὐτοῦ
μίαν τοῦ πολεμούντος τοῦ ΤΜΟΝ, ΑΜΗΝ.

**Ἐπεὶδὴν Ἐγκαθασικὸν τῆς Ἀγγλίας, γινέσθαι τοι
Κατοικήσων τὸ ἀντί.**

¹⁰ Οὐδὲ μὲν δίδει, ὅτι ἐπειδὴ τοις χίλεσι Σοφίας εὑρεσθεῖται, οὐδὲ
πρὸς Ἀρθρός πεποιηθεῖται τοι, καὶ τοδινὸν τοῦ βεβολεῖν; Αἰσιάγορον
μάνακας ἡραρχὸν δῆμοις ἀλλ' ἐπειτί τοι τοῦ Κρονίτην, τοῦτον
Ἀράσιους πολλὰ πεινῶν τραχέα, τοὺς πάντας, ἐπειδὴ δὲ Χριστὸς ἐστι
Θεόντρωπος, καὶ παδὸς μὲν Θεός ἐστι ζεῦς τοι πατριαρχας τηρεῖς
τοῦτο τοῦ Φυχῶν τοῦ Αρθρέω πατρού (Καλλάρετος πατριαρχας τηρεῖς τοῦτο)

Εστιν, τὸν Αγαθὸν μελέτων, τὸν Αράτην, τὸν Ἐλευθερίουν καὶ
τὸν ἔξτην, τὸν φιστιν ὁ Δασέδης, πᾶντας τὸν Λιγεσάτην τὸν Κύριον, καὶ
ὁ Παῦλος πρὸς ιορίθεοντας, καράλιον, γερούχον. π. δεξάσατε δὲ τὸν
Θεόν, τὸν Σάματι υἱόν, καὶ τὸν παντούμαλον υἱόν, αὐτὸν εἶτε
τὸν Θεόν, καὶ ζάπερ τὸν Αιθρωπόν εἶτε, ζητεῖ καὶ τὰς τοις Αιθρωπίνας
τιμάς, πρὸς τὴν υἱόν τοῦ θεοῦ μίαν παντούμαλον φιστιν ὁ Κύριος, δέκα δὲ ταῦ
τα καθαριστήντας, Εννέα τριῶν; καὶ πάλιν τὰς τοις Σοφῶν λεγεῖ,
“Αἰχμέτος φύσει ὃς τις ἐν πατέσαι τοις Αιθρωποῖς” ἀρχέαν τις εἶτε
ἐν παπονῶν τοῖς θεοῖς τινῶν αὐθεώπιν, καὶ τὸ δρέπλονέντον χάριν,
μέτ’ ἀπογέμνην μένθον ψιλοχών τοῖς Ευεργέταις, ὅτος μοις δοκεῖ
εἰκάπις τὸ τῆς Αἰχμέτος οὐκοῦν Θ., καὶ τίνα τὸν Αιθρωπόν παντο-
λογίαν οὐλισκάπειν εἰ νησίων τοσαμπαῖδην εἴτε βρούμενον ηε-
ράς ταύτης τῆς Μελινέας τοντοί ζειδόρην Βρεττανικῆς Αρβεζού,
οὐδὲ μίαν μετίμων πιστούματα καὶ τὰς χάριτας τὴν δὲ Αρούρα μὴ
ψιλοχύνσαμεν. (Μάλιστα δὲ τῷ Σπένταρι περιέλατη αἰδεσμένην,
καὶ Σοῦ πλέματα καὶ ένεργείην,) μηκάνεις ἡν τοιμέζοίμων,
τῆς ἐκείνων ἐγένετοις τοιαριοῖς, ἵνα μὴ αἰχμέτος δέξεται τοις οὐερ-
γεσιν, ὅπου τὸ ἐπί ἐμοὶ λόγον ἀφίγει τε καὶ λέξην ὑπεν-
οῦσιν, οἵτινα τὸ ἐπί ἐμοὶ λόγον ἀφίγει τε καὶ λέξην ὑπεν-
οῦσιν Αιθρωπόμορφος, μηγουλαυκόθεαλμος κεφαλή τε καὶ Ζείδω-
ρος πίσιν ἄρνεται Βρεττανική, “Η μέλικαὶ γάλα ἀφθονοπιροί
χαίρε Βρέστης” Καλῶ δέ σε Αιθρωπόμορφον Κεφαλήν μηδελα-
κόθεαλμον Βρετταρίαν, Τίνα πάλαι μὲν οὐαστιφά ταῦ μόνο Κέρεστη
τὸν Αἰχμέτος σκυλινίας τὸν Χριστὸν. Καλῶ δὲ Κεφαλήν μὲν τὸν Μέγαρην
Κενταύλινον, τὸ μετεροφωτηραῖς ὁνκυμένης, τὸν ελαφρούλην τὸν
εὐφυλακαῖς κατελχομένων ὁμολογητῶν τὸν Χριστὸν, τὸν ποδιάξαντα τὸν
εκότος τὸν εἰδωλολαβεῖας, τὸν Ιουπόσολον, καὶ θυσιαῖχον καὶ τὸν
Εχθρὸν τὸν Χριστὸν τὸν μεύπερνα κέρας, τὸν Αγίαν Ελέπον, τὸν
Ζωοπιδον Σταυρὸν, τὸ δόπιον τὸν Χεισαγωνήν Ευρηκαρ, τὸν Αγίαν
μητέρα τὸν οἰκυμένην. Νωὶ δὲ τὸν πολὺ χρέοντα μηγουλαυκό-
θεαλμόν Ορωμένην τε καὶ ποτεχούσαν μόνον αἰκαδημίας. Καλῶ δὲ
μηγουλαυκούς οὐδεαλμούς ταῦ μόνον Ακαδημίας, Τίνα μὲν οὐαστιφρε-
τάτην την τειφημόν Οξεοίαν, σινὰ τὴν σκλαυμαστράτη την τει-
φημόν Κανταβρυγίας (πιτέσιν, δέσθρωπος καὶ τὸν Αἰσιοτέλην
εἶτι μηρέκοσμον Θ.) καὶ δέ τοις εἰκείμοις ἐκείνη τὸ γῆρας αἰθρωπίφ
Σάμαλος, Καλέσω τὸν Αἰγαλίαν τέτο τὸν ουμαλόν Θ. Κεφαλήν τὸν αυ-
τριγόνην τρόπον μειράντην τὸν οὐδὲν λοιπόν μηρῶν τὸ γῆρας διὰ τὸν

λαών, ὃστερ Κοραλλὸν θρησκόγραπτον τὸν τοῦ σοματοῦ διάδηματον γέγονε.) Ναι καὶ καποφυγὴ, καὶ λιμὸν, καὶ παχάκλησις ἐδίπλωσεν προσταύμένων Ἑλλήνων Στοῦ γένους Ἰσμαντίου, τοῦ θεοῦ τοῦ Δαβὶδ, τοῦ Φαλ. τοῦ Χρήστου οὐδὲ Λιαθίκην πιέσθη τὰ σκηνώματα τῶν ἴλιμαντών γένους Ἰσμαντίου, καὶ τὸ ἔξης καὶ Σοφωτάτες τοῦ καὶ Ἡρακλεῖτος, καὶ Ἐυρίθμιας Ἀνδρῶν Βρύσου, ὁσοφέτο πάλαι ήτο Ἑλλὰς. Ναι καὶ φιλέλληνάς τοι, καὶ μετέχοντας τοῦ πάλαι Ἑλλήνων αἰσθάνεσθαι. Ήτο γάλλας τοῦ προλεπτοῦ θεοῦ πονού, αὖτε εἰς τὸν Ευριπού τοῦ Ισορίου τοῦ Ευπεζίου, Εποκόπεια τοῦ παρούσας ὅποι Μέγας Καρυατίδης, καὶ οὐδὲν Μίτηρη Αγία Ελένη, οὐδὲ Βρετταρίας, μητράματα τοῦ καὶ θρέμματα τοῦ Βρετταρίου καὶ διποτοῦ οὗ Μέγας Καρυατίδης ἐβασίλευσεν τοῦ Ἑλλήνων καὶ δῆλος τῆς ὀπικούμενης τόπου οὗ Συγγενεῖς τοῦ Μεγάλου Καρυατίου, πᾶλον ἐπι Βρετταρίους εἰς Καρυατίου ὄπολιν, καὶ Σωτῆρα τοῦ Μεγάλου Καρυατίου καὶ πάλιν ὄμοιοις οὗ Ἑλληνες ἐπέμφθησαν εἰς Βρετταρίαν, παρεχόντες Μεγάλου Καρυατίου, καὶ ὅποις ἐμβήπησαν ποὺς ἀιματοῖς οὗ Ἑλληνες καὶ οἱ Αγγλοι, καὶ τότε ἔπεισαν οἱ Αγγλοι αἵματάσι τοὺς Ἑλληνας, καὶ ταῦτα μητράματα τοῦ Ἑλλήνων σφόδρα γένονται. καὶ ἀνδρίς, οὐδὲ Ελληνες αἵματάσι τοὺς Αγγλοις πλεῖστον, οὐδὲ λλαγόντες, καὶ κοινωνοῦσιν ἐν πολλοῖς πολεμοῖς πολεμοῦμασιν οἱ Αγγλοι ποὺς Ἑλληνοι, καὶ γένεσισκον τοῦ Πατέλατον, πολλοῖς ἀπό τοῦ Αγγλοις πλεῖστον, οὐδὲ λλαγόντες, καὶ κοινωνοῦσιν ἐν πολλοῖς πολεμοῖς πολεμοῦμασιν οἱ Αγγλοι ποὺς Ἑλληνοι, καὶ γένεσισκον τοῦ Πατέλατον, πολλοῖς αἴτιοις οἱ Αγγλοι, Ηράντες τοῦ καὶ πάνυ πολυμαχήσατος καὶ σορθάτας, καδάρῳ καὶ οἱ Ἑλληνες πάλαι, καὶ πάλιν ἀκριβῶς τοῦ καὶ ἐπικινούκος ζητεῖσαν τὸν τὸν ἀλιθείας πολεμοῦσαν, ὡς φησιν οἱ Πατέλατοι, βλέπετε, μάπε τοῦτο ὁ συλλαγματῶν ὑμᾶς μιᾶς τοῦ φιλοσοφίας τοῦ καὶ κατῆσαπάτης, καὶ θάπες καὶ οἱ Ἑλληνες πάλαι, ἀκριβῶς τοῦ καὶ ὀπικινούκος ἐξήπιοι τὸν τὸν ἀλιθείας πολεμοῦσαν πλεῖστον, καὶ φιλόξενοι, καὶ θάρροι καὶ οἱ Ἑλληνες, ὡς φησιν οἱ Πατέλατοι, ποὺς οἱ Επαναλογικοί, οἷς τοῦ τοῦ φιλοσοφίας τοῦ λόγου Θεοῦ Πατέλατον, αὐτοὶ γένονται μεταλλούσαι τούτον· ὄμοιοις καὶ τοῖς Θρησκείαις αὐτῶν, θείλυσιν ποδεψαντες τὸν αὐλόν ὑδατιῶν Σύλου τούτους ἔτερα Θρησκεία, ὡσπερ καὶ οἱ Ἑλληνες, καὶ ἔγωγε, ἀπαξιθανοντος ἐκ τοῦ μαστήων τοῦ Τερκού τὸν αἰλίκων μιᾶς τῶν οἵτινες χριστοί τοῖσιν, καὶ μικρῶς οὐ πρόδηπτον χριστούς τὸν αἰλιθείαν θεόν.

Πλευράς τοῦ Αγγλοι, Παρθένοτον γένος Ταύτης Χαλαλούσις πορφύρη Βασιλέως, οὐδὲν ἐγίστε οὐταπέραντος, αὐλόν τοῦ ιχαλωτού θεοῦ. Η Μίτηρ τοῦ Σοφωτάτου τοῦ, καὶ αἰχματηρ, καὶ Ηρώων Αγδρῶν· οἷς τοῦ Αγγλοις πομπαλεγάδερ, αἱ Περιστάλλης λέγεται μεδινηθήνει.

ΤΕΛΟΣ.

1. *Quelchia*

QID